

Reforma agraria

Las declaraciones de fincas

El día 14 termina el plazo concedido a los propietarios para presentar en los respectivos Registros de la Propiedad las declaraciones de fincas que se consideren comprendidas en la Reforma Agraria.

En Cataluña son hasta ahora relativamente escasas las presentadas, pero es de creer que en estos pocos días que faltan, cualquiera que sea el tanto por ciento de propietarios que se apresten a atender la comunicación, habrá colado en las oficinas de cada Registro.

Las multas a que se exponen los que sean denunciados por no haber declarado, son de tal gravedad que juzgamos un deber dirigir este recordatorio a los que no se hayan ocupado hasta ahora del asunto.

Dos son los apartados de la Base 5.ª de la Reforma Agraria que especialmente pueden afectar a los terratenientes de nuestras comarcas: el referente a las fincas situadas a menos de dos kilómetros de poblaciones de menos de 25.000 habitantes y pertenecientes a propietarios que no las cultiven directamente y tengan una riqueza amillorada superior a 1.000 pesetas en el término municipal; y las fincas que desde hace más de doce años vienen cultivándose en arrendamiento a renta fija en dinero o en especie (quedan excluidas las aparcerías). Pero no entran en la Reforma ni necesitan declararse estas fincas cuando su propietario no posea más de 10 hectáreas de regadío en las grandes zonas regables gracias a obras hidráulicas costeadas o subvencionadas por el Estado o más de 30 hectáreas de regadío de otra clase, o más de 900 hectáreas de secano.

Para resolver las dudas que puedan ofrecerse es conveniente que los interesados consulten cada caso con organismos o personas de reconocida competencia.

La muerte de Lenin

Hace nueve años justos, que en una aldea de los alrededores de Moscú, y en un atardecer de bruma exhalaba su último suspiro, Lenin Ulianoff, alias Ilitch.

El nombre de Vladimir Lenin, ayer solo conocido de algunos fervientes de la doctrina marxista, adquirió bruscamente a raíz de su muerte una celebridad mundial. Un ingenioso sistema de propaganda, lo ha hecho célebre hasta en los más apartados rincones del Universo.

La vida de este hombre, que en poco más de cinco años consiguió la completa destrucción de uno de los más grandes imperios, ha sido objeto de estudio minuciosos, pero no desprovistos de parcialidad. Los autores, tantos rusos como extranjeros, han acumulado volúmenes tras volúmenes, que nos muestran esa existencia singular; justo es decir que ninguna de esas obras nos ofrece un estudio detallado de su muerte, que fué más sugestiva y característica que su vida misma.

En el momento de su acceso al poder, Lenin gozaba de una salud extraordinaria. Los médicos que le asistieron después del atentado de Dora Kaplan, fueron sorprendidos de la resistencia de ese resounding a las felicitaciones, con una sonrisa melancólica, consciente ya del ineludible mal que le amenazaba. A principios del año, 1921 todos se extrañaron que el Todopoderoso dictador, al que ningún detalle pasaba desapercibido y cuya capacidad de trabajo era extraordinaria, abordaba una gran parte de sus ocupaciones para dedicarse a la lectura de libros de medicina, que devoraba como queriendo descifrar la incognita de un mal solo conocido por él. En el mes de Marzo del mismo año, su organismo, comenzó a dar pruebas de cansancio, y debido de toda su corte, marcha a Gorki, mansión del antiguo gobernador de Moscú, de la que Lenin se apropió después de la Revolución. Allí fué donde le sorprendió

el primer ataque de apoplejía. El inexorable mal, le priva del uso de la palabra y del movimiento aunque dejando subsistir sus facultades intelectuales; su vida en esos instantes, es de un agudo dramatismo.

En su lecho, escucha la lectura de los periódicos y las decisiones del Gobierno, las que acepta o desaprueba por medio de inarticulaciones. El enfermo hasta ayer respetado de todos, vía hoy a Trotsky y a Stalin, disputarse su sucesión, sostenido cada uno por su camarilla respectiva.

Al cabo de tres meses, el estado de Lenin, empieza a ameliararse; poco a poco recobra la palabra y los movimientos y en Octubre del mismo año, toma de nuevo posesión de la Presidencia del Consejo.

En primera orden, fué para condenar a muerte a lo élite del movimiento socialista. Esta decisión, fué comentadísima en su época. Lenin insistía en que los detenidos, fuesen ejecutados inmediatamente. A instancia de un grupo de comunistas extranjeros, la sentencia fué conmutada por una vigilancia permanente y con la advertencia de que serían fusilados a la primera manifestación antisoviética de sus próscritos.

A últimos de Noviembre de 1922, Lenin creyóse perfectamente restablecido para poder pronunciar un discurso en alemán ante los miembros del "Kominter". Pero su memoria agotada le traicionó al cabo de unos instantes; balbucea, mezcla los idiomas... sus camaradas previendo un escándalo ahogaron sus palabras confusas en una ovación. Varios días después, Lenin fué preso de un segundo ataque.

Los más reputados doctores del mundo entero, llegaban a su lecho, y tras un gesto de impotencia, retornaban a sus lares, desfublosas que le ofrecían los Síviets. Esas cantidades, representaban los honorarios del Doctor, y el precio de su silencio. El enfer-

mo que día por día, pierde sus facultades, observa que sus camaradas ante el resultado de las consultas, obran sin preocuparse lo más mínimo de él; ante su sucesión política, y le niegan la publicación de su último artículo. Stalin, en su presencia, insulta a Krupskaya, la mujer de Lenin.

Ante la agravación de su estado, sus camaradas juzgan inútil su presencia en el "Kremlin" y deciden a trasladarlo de nuevo a Gorki, sin siquiera consultarle. Esta vez su corte no le sigue; solo su mujer y dos médicos acompañan a ese cuerpo, que cada día adquiere más aspecto de cadáver.

Sin embargo, durante el verano, el moribundo empieza de nuevo a recobrar las fuerzas. Su peso y su apetito aumentan y los médicos consienten a que en una silla rulante, el enfermo pueda pasear. Apesar de esta aparente mejoría, el enfermo da muestras de un idiotismo total; el dueno absoluto de la sexta parte del Globo, transformado en fiera salvaje, dormía día y noche atormentado por un miedo misterioso. Hubo necesidad de matar a todos los perros de los alrededores, todo vez que estos respondían con ladridos lugubres a los gritos desatados que lanzaba Lenin, los cuales se oían a grandes distancias.

A últimos de 1923, Krupskia su mujer, imagina para sacarlo de su postración, construir un árbol de Noel. El ensayo, ofrece un ligero resultado; las personas presentes, afirman que la vista del árbol, despertó un lejano recuerdo en aquella coraza humana; una nube de inteligencia pasa por sus ojos; la última; Un mes después, en Enero de 1924, lo poco que subsistía del fundador del bolchevismo, cesaba de respirar, tras una espantosa agonía, que duró 24 horas.

La autopsia fué realizada por varios doctores alemanes; ningún médico ruso asistió. Aquella reveló que la tres cuartas partes del cerebro, habían sido destruidas. Un aislamiento de esta indole, acusaba que un proceso mórbida de varios años, había precedido al primer ataque visible.

El acta de la autopsia, fué depositada en sitio seguro en el extranjero. Es de creer que i ese documento, no se hace público jamás, pesara en la Historia del Bolchevismo, mucho más que las obras voluminosas de los sociólogos y de los economistas.

OPINOR.

(Del "Correo de Lérida").

PARTICULES

BLANCORS ESMORTIDORES

Vaig preguntar del llit estant: —Qui m'esmorteix la llum del sol? —I em feren de resposta: —Es que ha passat un núvol blanc... —

D'aleshores ençà m'és fàcil de capir que àdhuc el pas d'un àngel entre el cel i nosaltres, ens esmorteix la llum de Déu.

MIGUEL MELENDRES. pvr.

Y si el sectarismo cuando quiere imponerse, pone sus ojos y su mano en la prensa católica para amordazarla, ya qué speran los católicos poner en ella los suyos para sostenerla?

COMENTARIO

De actualidad

Cinco mil doscientas cincuenta disposiciones de Agricultura nos ha articulado don Marcelino en un solo año.

Tras esta diarrea legislativa y alcanzada ya la paz del campo, en sus ratos de ocio, nos ha estructurado un drama! ¿Verdad que parece un símbolo?

Luego un libro, y cuando quede libre de la agobiante labor del Ministerio (que será pronto), nos va a echar más volúmenes que el Tostado, campeón hasta la recha en eso del número de publicaciones.

Y luego dirán que el que mucho abarca...

Y la crisis del papel irá en aumento.

Cuanto más optimista se nos muestre un ministro de Hacienda, más cara resulta su gestión en el Gobierno del país.

A cada español corresponde pagar en el año 1900, 40 pesetas, que al terminar la Dictadura se aumentó a 170, y ahora con la República ha alcanzado la cifra de 235 pesetas.

Los ministros que más optimismo derramaron en sus cifras, son los que hicieron más empréstitos. Y es natural que así sea porque el que pide a préstamo trata siempre de justificar su solvencia.

Los 111 millones de superávit del señor Carner (incluyendo en los ingresos el empréstito de 500 millones), hacen muy temible la preparación de terreno para otra igual.

La solemnidad judicial de ayer

Posesión del Presidente de la Audiencia— Banquete al Sr. Anguera de Sojo

Concepción Casalins y su bella hija, Conchita.

ENTREGA DE LAS INSIGNIAS

Los funcionarios de los Juzgados de Instrucción y Municipal regalaron al señor Terrer las insignias como demostración y recuerdo de su gratitud.

Consisten éstas en la medalla y placa de oro.

El bastón de mando es obsequio de su señor padre, don Napoleón Terrer Pierreiro, notario jubilado, presente también al acto.

Lucía además sobre su toga unos hermosos volúmenes, regalo del padrino don Tomás Caminal, notario de esta ciudad.

A las doce llegó el presidente de la Audiencia Territorial, Ilmo. señor Anguera de Sojo, acompañado de los presidentes electos de Lérida y Gerona, tributándoles un afectuoso recibimiento.

Hechas las presentaciones de las personalidades allí reunidas, el secretario del Juzgado municipal don José Macián le ofreció las insignias en un breve y cariñoso discurso.

"Quisiera, dice, el señor Macián poseer lenguaje de fuego para ofrecer en estos momentos que vais a ocupar la presidencia de esta Audiencia, una recompensa digna de vuestros méritos: Quisiera deciros qué al separaros de nosotros, más que el juez, más que el superior jerárquico, se separa de nosotros, nuestro maestro y nuestro compañero.

Por estas y otras cualidades que adornan vuestra persona, por el afecto que os profesamos, por las pruebas de amistad con que nos habéis distinguido, hemos pensado ofreceros estas insignias para que sirvan de testimonio fehaciente de afectuoso recibimiento.

El señor Terrés contestó agradeciéndole el obsequio.

Acepto complacido este obsequio de los que cerca de mí han trabajado durante algún tiempo: lo acepto hasta con orgullo porque creo que es una prueba del afecto que me profesais. Las insignias que me ofrecéis las ostentaré con emoción; ellas me recordarán vuestra amistad que no olvidaré nunca y me dirán con su lenguaje mudo pero elocuente, la cooperación que vosotros habéis prestado a mi labor. Os lo agradezco vivamente."

EL SEÑOR DON RODOLFO CAVALLÉ TOMÁS

Falleció ayer en Riudoms, a la edad 38 años
Habiendo recibido los Santos Sacramentos

(A. C. S.)

Sus afligidos: esposa Isabel Ferrié Amigó, hijas Isabel, Rosa y Pilar; hermana Pilar; padre político Marcos Ferré (ausente); hermanos políticos Rodolfo Cavallé, Marcos, Aurelio (ausentes), María Rosa, Guillermo, Josefina, Magdalena, Ferré, Carlos Sampayo; tíos, sobrinos, primos y demás familia, al participar a sus amigos y conocidos tan irreparable pérdida, les ruegan le tengan presente en sus oraciones y se sirvan asistir al entierro que se efectuará mañana, lunes, en la citada villa de Riudoms, a las diez de la mañana y a los funerales que se celebrarán seguidamente, por cuyo favor les quedarán sumamente agradecidos.

Riudoms, 12 de Febrero 1933.

NO SE INVITA PARTICULARMENTE

El Embo. y Rdmo. señor Cardenal Arzobispo se ha dignado conceder indulgencias en la forma acostumbrada.

La dedicatoria va extendida en un artístico pergamo, obra del calígrafo señor Pinet, que mereció unánimes elogios.

Dice así:

"Els funcionaris dels Jutjats de Primera Instància i Municipal d'aquesta ciutat solemnitzen l'enlairament del Ilm. senyor don Dionisi Terrer i Fernández a la Presidència de l'Audiència de Tarragona, fent-li ofrena de les insignies del càrrec com a penyora de respecte al President, i d'afecte al funcionari que fou bon company i bon amic.

Tarragona, 11, 2, 33."

EL ACTO DE POSESIÓN

Seguidamente los invitados pasaron a la Sala de Audiencia, ocupando la presidencia el señor Anguera de Sojo quien tenía a su derecha a los magistrados Sereix, Ixart y el presidente electo de la Audiencia de Lérida y a su izquierda, al fiscal señor Gómez del Campillo, magistrado señor Montañés y el presidente electo de Gerona.

El secretario da lectura al decreto nombrando presidente al señor Terrer.

El magistrado suplente señor Montañés y el letrado señor Caminal pararon a recibir al nuevo presidente.

La presidencia formula la pregunta reglamentaria sobre la promesa, a la cual el señor Terrer contesta afirmativamente.

El presidente le invita a sentarse a su lado, quedando con ello terminado el acto.

Los concuerntes subieron al estrado para estrechar la mano del Presidente que acababa de posesionarse del cargo.

Reiteramos al señor Terrer nuestra cordial felicitación.

EL BANQUETE

En el Hotel de Europa celebróse el banquete dedicado al señor Anguera de Sojo.

El corto espacio de que disponemos no nos permite hacer de él una reseña completa y anotar los

comensales que en número de más de setenta se asociaron personalmente al homenaje.

LOS DISCURSOS

Al descorcharse el champagne el nuevo Presidente de la Audiencia, don Dionisio Terrer, pronunció en correcto catalán unas sentidas frases de gratitud a todos los que le habían acompañado en el acto de su toma de posesión y en especial al señor Anguera de Sojo que tantas muestras de deferencia le estaba dando y entre todas dijo que la que más le emocionaba es la de haber sentado a su derecha en la mesa, a su anciano padre. (Prolongada y efusiva ovación.) Indicó luego al señor Albafull, Decano del Ilustre Colegio de Abogados, que ofreciera el banquete de homenaje al señor Anguera.

Muy justo y elocuente de palabra, también, el diputado a Cortes don Antonio Albafull, atendió el requerimiento y expresó la profunda veneración que la familia judicial del territorio provincial de Tarragona profesa a la eximia persona del juríz consulto sabio y ecuánime que ostenta hoy la más alta jerarquía judicial del pueblo catalán. Dedicó un cumplido elogio al señor Terrer y terminó manifestando su confianza en el esplendor y fortaleza de la Justicia en la nueva Cataluña. Su discurso fué subrayado con grandes aplausos.

Al levantarse a hablar el señor Anguera de Sojo, los concurrentes, puestos de pie, le ovacionaron largamente.

Sentimos no haber tomado taquíficamente su discurso, bello de forma y grávido de sabios pensamientos.

Dijo que en aquellos instantes más que el Presidente de la Territorial gozaba en sentirse un hijo enamorado de estas comarcas tan llenas de recuerdos de sus antepasados. Ensalzó nuestro Derecho autóctono que ya en el siglo XIII sin necesidad de favores regios supo elaborar un Código de Costumbres de Tortosa que era la

plasmación del sentir jurídico del pueblo. Evocó la figura del gran polígrafo y jurista Antonio Agustín y la del médico Pedro Mata, precursor de Letamendi e iniciador de las relaciones del Derecho con la Medicina.

Recordó también a Prim que no fué un general de pronunciamientos sino que supo ser un militar de espíritu constructivo. Citó a Sol y Ortega que señaló el anacronismo de la institución monárquica en España y a nuestro Hartí de Ardeña que hizo brillar el nombre de Tarragona en el campo de las ciencias naturales.

Señaló la influencia de nuestros grandes hombres en el Renacimiento catalán. Dijo que Próspero de Bofarull fué quien indicó los mejores de nuestra historia patria, que si Vich tuvo la cítara de la epopeya y Barcelona el arpa del Gaiter del Llobregat, la novela catalana la crearon Narciso Oller, de Valls, y Pin y Soler de Tarragona.

Ensalzó la memoria de Guillermo María de Brocà, cuyo libro de Formularios jurídicos ha sido para los abogados lo que el Fleury para los escolares; y por último recordó al arquitecto Gaudí, que con el arte genial de las torres de la Sagrada Familia dió un ejemplo de una revolución que no ha de consistir en destruir ni atacar sino en crear algo nuevo.

Definió lo que debe ser la Justicia: dar a cada cual lo suyo y refiriéndose al llamado Poder judicial dijo que más que un Poder es una función orgánica la administración de justicia puesto que sin esta función dejaría de vivir el organismo social. Alentó a los abogados, procuradores y funcionarios judiciales, como parte integrante que son de la administración de justicia en ejercer su ministerio con pureza, ciencia y atención y terminó dedicando frases afectuosas para el señor Terrer y pidiendo a los reunidos que le prestaran su colaboración para contribuir así a la grandeza de Cataluña autónoma y de la República española.

Fué muy aplaudido en diversos páginas y ovacionado al terminar.

La orquesta Gols que había amenizado el acto fué extraordinariamente aplaudida al ejecutar "Els Segadors".

NONADA

¡Poderes!
¡Placeres!
¡Oro hermoso e impío!
En nuestros jardines
y entre plantas ruines
anida el Hastio;
como en los rosales del renuncia-
miento
florece el contento
y la alta dulzura divina,
de aquél que hizo mártir ajeno
egoísmo
pero qué, sabiendo olvidarse a sí
mismo de ajenos dolores arancar la es-
pinosa.
FINA MAR

PRO PRENSA CATÓLICA
Tothom confessa que la societat PERILLA: l'autoritat, la família, la propietat i la moral TRONTOLLAN... suserbitius i propagueu la Bona Premsa. Del enemicgo el consejo...

Ha sido presentada una proposición para que se exceptúe a los Colegios de anormales de la prohibición de la enseñanza por los Religiosos

Madrid. — Los diputados señores Ossorio, Lladó, Aizpún, Reino, Caamaño, Rahola, Rojas, Beunza y Horn han presentado una enmienda al presidente de la Cámara, en la que dicen, en primer lugar, que son notoriamente opuestos a la prohibición de la enseñanza a los religiosos. Entienden que, si tal proposición prevaleciese, nunca debería alcanzar a las instituciones de enseñanza para anormales.

Por ello proponen que al párrafo segundo del artículo 31, del aludido proyecto, se añade éste: "Tampoco se entenderán comprendidas las enseñanzas para niños anormales".

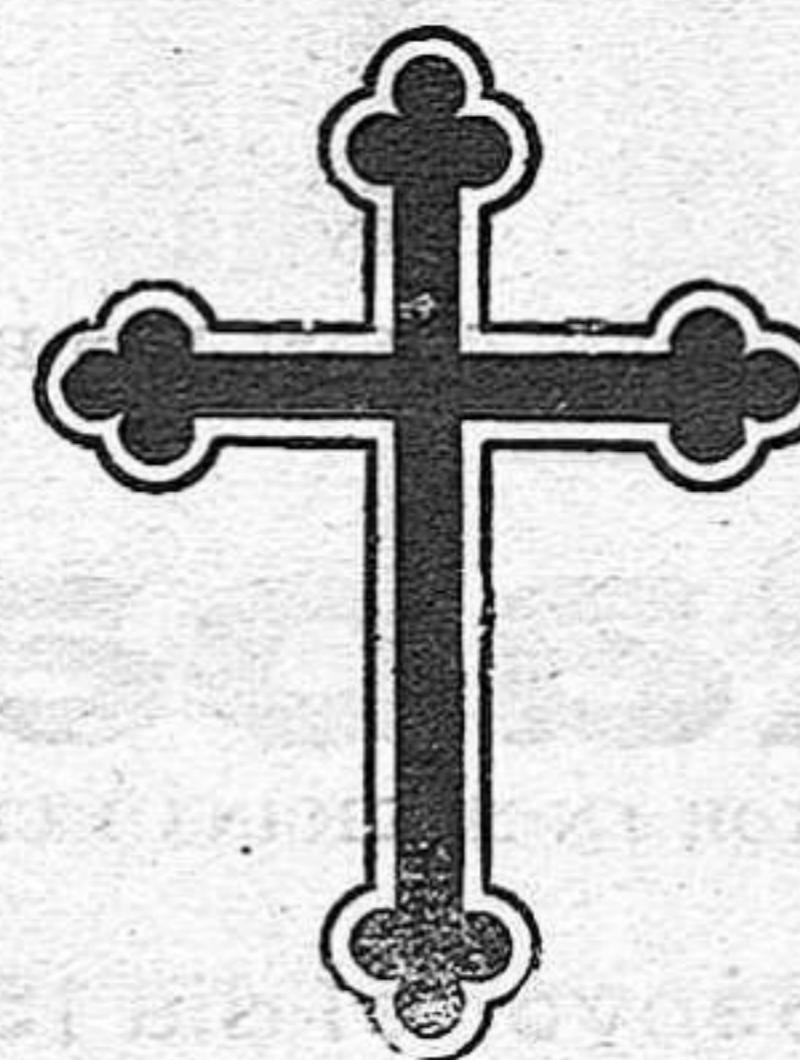

ZUMO DE UVA
SIN FERMENTAR
MOSTELLE

Eminent medicals lo recomiendan para los niños. Los hace crecer fuertes y sanos. Alimenta más que la leche, asimilándose más fácilmente. Regulariza la digestión y fortalece todo el organismo.
MOSTELLE también es indicado para las fiebres porque evita y cura los desórdenes digestivos. Venta en Droguerías, Farmacias y Ultramarinos.

RAFAEL ESCOFFET · TARRAGONA

Don Gabriel Olivé Solé

Ha fallecido a los 76 años de edad

Habiendo recibido los Santos Sacramentos y la Bendición Apostólica

(E. P. D.)

Sus hijos José, Joaquín, Teresa, Antonio, Luis; hija política María, nietos María, Gabriel, José, Carmen, hermana Dolores, primos y demás familia, al participar a sus amigos y conocidos tan irreparable pérdida, les suplican un recuerdo en sus oraciones y se sirvan asistir a la casa mortuoria, plaza San Juan, 14, hoy domingo, a las once y media de la mañana, para acompañar el cadáver a la parroquial iglesia de la Catedral y de allí a su última morada, por lo que les quedarán sumamente agradecidos.

Los funerales, en sufragio del finado, se celebrarán mañana, lunes, día 13 a las once de la mañana, en la misma iglesia.

Tarragona, 12 de Febrero 1933

NO SE INVITA PARTICULARMENTE

VIDA RELIGIOSA

Dominica de Septuagésima

Els mots Septuagésima, Sexagésima i Quinquagésima són usat en l'any litúrgic per una certa analogia amb el mot Quaresma. I realment no en un sentit estricte, perquè no signifiquen amb prou exactitud els setanta, seixanta i cinquanta dies abans de Pasqua. Quan per motius d'evolució històrica de l'any eclesiàstic, restà establerta la institució litúrgica d'aquestes setmanes, es cercà el corresponent simbolisme, i es digué que el compte dels setanta dies representava els setanta anys de la captivitat de Babilònia del poble hebreu i, alhora, la nostra condició d'exilats en aquest món que els historiadors havien dividit en set edats.

La Séptuagésima assenyala el temps de supressió completa de l'*Al-leluia*; en les Misses pròpies del temps el color litúrgic és el morat i es fa omission de l'*Himne angèlic*. Però en les Misses solemnes d'aquestes tres primeres setmanes els ministres porten dalmàtiques, es pot ferús de l'orgue i no estan prohibides les flors a l'altar. Son dies de preparació per a la Quaresma; i així es comencen les austeriorats que aniran intensificant-se i arribaran a les angoixes i al dol del temps de la Passió.

* * *

La Missa d'avui revela que ara s'inaugura un temps litúrgic molt divers del temps de Nadal que ha precedit. Els textos d'aquesta Missa ens fan sentir fortemet le condició de lluita penosíssima i de treball engonxós què vivim mentre dura l'exili en la terra. Comença amb un plany de l'ànima humana sobre la qual pesa la maledicció del pecat i la sentència de mort. Però no és un plany desesperat. L'ànima confia en la pietat divina i acaba en una esperançadora pregària. Després reconeixem la causa de nostra aflicció i demanem que en siguem poderosament alliberats.

Nosaltres tenim com a fi un doble objecte ben exclusiu: una vida santa en la terra i benaurada en el cel. Els medis per a poder aconseguir-ho són l'agilitat d'espiritu, fruit de la mortificació, i el continuat esforç, sostingut per conviccions arrelades i les esperances sobrenaturals. El treball fadigós, que sant Pau posa com a condició per tal de guanyar la corona de la glòria celestial, el trobem degudament explicat en la paràbola de la vinya del Senyor. El gran Pare de famílies ens espera a tots per a donar-nos feina en la consecució del seu reialme, i no permet que ens refiem de nostres primers fervors i avançaments, ni que discutim la seva generositat en la distribució de les recompenses. No hem de preocupar-nos d'altra cosa que de servir-lo mentre ens resti un alè de vida i en la forma que ell vulgi. No ens mancarà la paga suficient per a ésser ricament benaurats en l'altra vida.

* * *

ANIVERSARI DE LA CORONACIÓ DE N. S. PARE PIUS XI
Evangeli (Math. 16, 13, 19)

En aquell temps: Anà Jesús a les partides de Cesarea de Felip, i preguntava a sos deixebles, dient: Qui diuen els homes que és el Fill de l'home? I ells respongueren: Uns que Joan Baptista, altres que Elias, altres que Jeremies, o un altre dels profetes. Jesús els diu: I vosaltres, qui diu que só? Responent Simó Pere va dir: Vos sou el Crist, Fill de Déu viu. I per resposta, li va dir Jesús: Benaventurat ets, Simó, fill de Jonàs: perquè ni la carn ni la sang t'ho revelaren, sinó mon Pare, qui

està en el cel. I jo et dic, que tu ets Pere i sobre aquesta pedra edificaré la meva Església, i les portes de l'infern no prevaldran contra ella. I a tu el darem les claus del regne dels cels. I ço que lligaràs sobre la terra, serà lligat en els cels: i ço que deslligaràs en la terra, serà deslligat en els cels.

ORACIO PEL PAPA

O Déu, pastor i governador de tots els fidels, esguardeu propici el vostre servent Pius, que volgueu que regis la vostra Església: supliquem, que li vulgueu concedir, que amb la paraula i l'exemple edifiqui aquells que presideix; per tal que, amb el ramat confiat a ell, arribi a la vida sempiterna. Per nostre Senyor.

Missa per a demà

De dilluns de Septuagésima. Simple. Color morat.

Missa per dimarts

De sant Valentí, Màrtir. Simple. Color vermell.

* * *

QUARANTA HORES

Se celebren a l'església de Sant Miquel.

Hores d'exposició: Matí, de vuit a onze i a la tarda, d'un quart de quatre fins a les set.

El dia 15 començaran a la parròquia de Sant Joan.

CULTES PER AVUI

CATEDRAL (Capella de la Mare de Déu del Claustre). — S'entra al Chor a dos quarts de deu. Després del cant de "Tertia", processó de la promulgació de la Butlla i ofici a cant gregorià i sermon pel M. I. doctor Josep Vallès, lectoral.

CATEDRAL (Capella de la Mare de Déu del Claustre). — A les set, missa, homilia i es farà també l'exercici dels sets diumenges a Sant Josep, cantnat els Parenostres i els goigs l'escolania i l'exercici de la novena a la Verge.

TRINITAT. — Misses cada mitja hora, de dos quarts de set a nou. A dos quarts de deu, "Missa d'In-fants".

Tarda, a les tres catecisme.

SANT FRANCESC. — Misses de sis a nou i a les dotze, amb homilia. En la de dos quarts de vuit, es farà l'exercici dels set diumenges a Sant Josep.

Tarda, a les sis, exposició des S. D. M., Rosari, exercici dels see diumenges i sermon pel Rnd. D. Adolf Pascual, catedràtic del Seminari.

CARME. — Misses de dos quarts de set a dos quarts de nou. A dos quarts d'onze (aquesta amb homilia), i a dos quarts de dotze. A dos quarts de deu, ofici.

Diumenge dedicat a la Verge del Carme. A dos quarts de vuit, missa de comunió general.

Tarda, a les sis, Exposició de S. D. M., Trisagi carmelità, visita a la Verge, mot i sermon pel Rnd. P. Benet de Santa Teresa, C. D., reserve i cants del goigs.

SANT JOAN. — Dia del Papa. Misses de sis a nou i a les onze. A tres quarts de deu, ofici amb homilia.

SANT ANTONI (P. Caputxins). — Misses a les set, amb homilia. A les vuit i a les nou.

Tarda, a les tres, catecisme.

CULTES PER A DEMA

CATEDRAL (Capella de la Verge del Claustre). — A les set missa i es farà la novena a la Verge.

SANTA CLARA. — A les set missa i a les vuit ofici cantat per la Rnd. Comunitat.

PRESENTACIO. — Misses a dos quarts de vuit i a les deu.

rrer AugutsF'RcTII olo ie st reh

GERMANES CARMELITES (Carreter August). — Missa a les vuit.

CULTES PER A DIMARTS

CATEDRAL (Capella de la Verge del Claustre). — A les set missa i exercici de la Novena.

SANT FRANCESC. — A la missa de dos quarts de vuit exercici dels tretze dimarts a Sant Antoni.

Augusto Serres

COMPRA - VENTA

Administración de fincas

DESPACHO: de 10 a 12

CARRETERA BARCELONA, 49
Teléfono 449 X - TARRAGONA

Casa particular

desea uno o dos huéspedes; servicio esmerado; con cuarto lavabo y ducha, con teléfono en la habitación.

Para informes: Méndez Núñez, 19, bajos.

Casa de familia

Se admiten a todo estar una o dos personas: no presentarse sin referencias inmejorables. Precios ródicos.

Razón: en la Administración de este periódico.

Totes les misses que se celebraran el dimarts, dia 14, a l'església parroquial de Sant Joan Baptista, des de dos quarts de set a les onze inclusiu, seran aplicades en sufragi de l'ànima de

D. Angel Rabadà Mayné

DOCTOR EN MEDICINA I CIRURGIA

que morí en la pau del Senyor el dia 15 de febrer de l'any 1931

(A. C. S.)

Els seus apenats: vídua Maria Lluïsa Moré, mare Eulàlia Mayné, vídua de Rabadà; germana Maria, germà polític Miquel Cabré, nebotes, oncles, cosins i la família tota, preguen a llurs amistats i coneixences es serveixin assistir a alguna de dites misses, pel que rebran especial favor.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

Tarragona, 12 de Febrer de 1933

L'Eminentíssim senyor Cardenal Arquebisbe s'ha dignat concedir 200 dies d'indulgència per cada comunió que apliquin, oració que resin i missa que oeixin en sufragi de l'ànima del finat.

CAP D'ANY DE LA MORT DE

Na Rosa Sánchez Matheu

que liurà la seva ànima a Déu el dia 13 de Febrer de l'any

1932

(A. C. S.)

Els qui la ploren: espòs Jaume Dell'Abate, filla Rosita, mare política Teresa Jordà, germans polítics Josep, Lluís i Rosa Dell'Abate, Felicià Plana, Maria Vidal i Teresa Grau, nebodes i nebodes i la raó social "TRANSPORTES, S. A.", en recordar als amics i coneixents tan irreparable pèrdua els preguen que la tinguin present en llurs oracions i es serveixin assistir a les misses que, per l'etern descans de la seva ànima se celebren demà, dilluns, dia 13, de nou a onze a l'església parroquial de Sant Francesc, per qual favor els quedaran profundament agrairats.

Tarragona, 12 Febrer de 1933.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

Todos iguales

De la obstrucción con que Lerroux amenaza — y veremos si realiza la amenaza — al Gobierno, queda exento un tema: el proyecto de Confesiones religiosas. En lo otro, la habrá; en esto, no. Presentará, el Gobierno, un proyecto favorable al país, y los radicales, en su afán oposiciónista, lo combatirán. Contra éste, que tanto agudizará la presente pugna espiritual, nada harán. A semejanza de los mozalbete que juegan a blasfemar en el prurito de proferir la blasfemia más gorda, no quieren los radicales quedar a la zaga en punto a sectarismo. ¿Sorpresa? En modo alguno. Cuando, tiempo atrás, la ilusión de algunos señalaba a Lerroux como una solución para las derechas, en esta misma plana formulamos nuestra discrepancia. Puede serlo — decimos entonces y decimos ahora — para las derechas de intereses, pero no para las de ideales. Quizá convenga Lerroux a banqueros o comerciantes, y aun lo dudamos, pero en modo alguno es el hombre de los que todo lo posponen a la restauración cristiana del país, es decir, a los católicos como tales. Si duda cabía, queda ahí una

prueba irrefutable. Claramente se nos dice que no podemos contar con los votos lerrouistas para evitar la consumación del atropello que en las Cortes se prepara contra la Iglesia.

En materia tan grave, aparecen, pues, las fuerzas republicanas, y no digamos las socialistas, en una perfecta unanimidad. Sectarios, laicistas, lo son todos por igual. El designio de deschristianizar el país, lo tienen todos, que no en balde están sujetos a la misma consigna y profesan los mismos principios. Sin enfado, con seriedad, hay que hacer una cosa: tomar nota. ¿Los radicales no están con nosotros? Pues no estemos nosotros con los radicales. No votan ellos contra lo que nos ofende? No les votemos nosotros a ellos. Y en paz. Tarde o temprano — y son más los días que las longanizas — habrá elecciones. Parece que ya en Abril las tendremos. Entonces, ni un voto para los radicales, como tampoco un voto mayor razón los que las contrarién — no debe tener el más leve apoyo en la derecha, si no es a título de pura táctica. Corra la voz, difúndase la consigna... y cumplose. Y, créase, eso será lo más

eficaz. Si siempre la emisión del voto afecta a la conciencia, (y el haberlo olvidado produjo muchos estragos) mucho más en las presentes circunstancias cuando el apoyo a ciertos candidatos pudiera aparecer como algo de veras vituperable. Debe haberse acabado esa necia donación del voto por fútiles motivos de amistad o compromiso. En las mismas Cortes actuales hay muchos diputados que, en parte no pequeña, deben su escaño a votos de derecha. No se reincida. Una propaganda cuidadosa recluta, en los pueblos de Mallorca, partidarios a los partidos que gobernan. Serán invitados muchos cuyo cotalicismo al menos en cuanto a la frecuentación del templo, es patente. Veán bien lo que hacen, no sea cosa que sirva su apoyo, aun sin quererlo, para favorecer los planes del sectarismo. Muy buenos, muy amables, pero muy espabilados. Y veremos, a la postre, quien la gana.

G. de M.

SE VENDE

Una casa situada en la calle de la Unión.

Razón: al Administrador de este periódico.

SE DESEAN

una o dos señoritas como huéspedes en casa de confianza.

Razón: en la Administración de este diario.

Farmacia Diges

ANALISIS-ESPECÍFICOS
nacionales y extranjeros

Aguas minerales - Sueros - Vacunas -
Inyectables - Ortopedia

Mayor 46 - Teléfono, 442

Dr. J. SENTIS ANFRÚNS

EX-METGE INTERN DE LA SALA D'OBSTETRÍCIA
DE L'HOSPITAL CLÍNIC DE BARCELONA

PARTS I MALALTIES DE LA DONA

Consulta de 10 a 12 i de 3 a 5

Rambla 14 d'Abril, 1, Pral. 1.^a

Teléfon, 600

LAXOFRUTINA

Per a tots els que necessiten fer us freqüent d'un purgant que no irriti. No constitueix habit. Molt indicat durant el mesos d'estiu. Sobre amb 2 preses 0'30. Capsula de 2 pastilles (xacolatades) 0'30. Capsa amb 24 pastilles (xacolatades) Ptes. 2.50 - LABORATORIOS ORNOSA - REUS

¿CALLOS?

Usando sólo tres días el paténtado

UNGUENTO MÁGICO desaparecen totalmente callos y durezas, ojos de gallo, verrugas y juanetes

Hay muchas imitaciones ineficaces

En todas partes, 1'60 pesetas.

EL MEJOR PURGANTE-LAXANTE

AGUAS
MINERALES
NATURALES
DE

CARABANÀ

PURGANTES
DEPURATIVAS
ANTIBILIOSAS
ANTIHERPÉTICAS

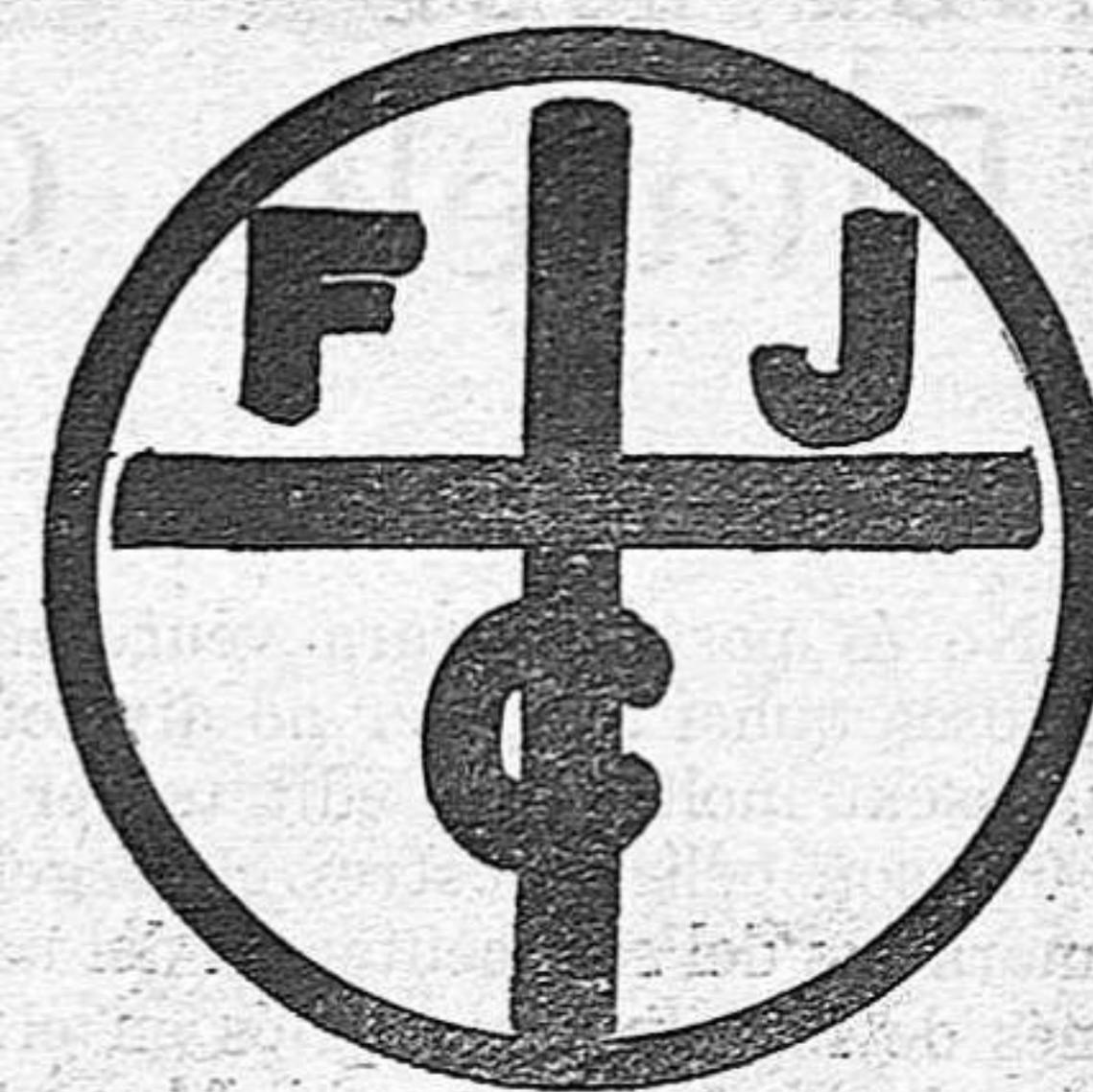
PROPIETARIOS: HIJOS DE J. R. CHAVARRI, CALLE 2 MADRID

TARRAGONA

AUDAX

PLANA DE JOVENTUT

DIUMENGE, 12 de Febrer de 1933

Núm. 5

El Fejocisme a Tarragona

No pas amb to de censura, ni per derrotisme, ni tampoc perquè ens empenyin les presses, remarquem la lentitud amb què es desenrotlla el Fejocisme a Tarragona; i en dir Fejocisme ens referim a l'esperit proselítista catòlic que él caracteritza. No sabem si culpar-ne la massa, o a qui haurien d'ésser els dirigents de la mateixa, per no sentir ni aquella, ni aquestes les inquietuds i els afanys de superació espiritual que el moment actual imposa. Caldria desvetllar la massa i en molta part conquerir-la, altrament, i cal dir-ho ben clar, principalment en co que a la joventut pertoca, la part, que encara pot dir-se sana, resta i restarà en una situació d'inferioritat que esborrona.

Tenim unes entitats o associacions de joventuts de caire netament catòlic, de les quals n'ignorem el nombre de socis i llurs activitats, però sense por a equivocar-nos podem dir que ni aquell ni aquestes estan a proporció del que les necessitats espirituals de Tarragona reclamen. Són esforços aïllats, que tot i reexint, són d'eficàcia limitadíssima, no seria doncs precis augmentar-la?

L'aïllament, que esterilitza els esforços millor intencionats, es sub-sana per l'acoblament o almenys per l'entesa, i co és lo que potser precisa. Sense pretendre ni el monopoli, ni la davantera, sinó és en l'esforç i en el sacrifici, sense invadir camp d'altri, ni tòrcer orientacions pròpies, recomanables i àdhuc necessàries, però prescindint de les què tot i essent ben intencionades, poden ésser contraproducents i inútils, dins del camp de la joventut d'accio catòlica advoquem per aquesta entesa i determinada acció "unificadora d'energies i entusiasmes", altrament co que podria ésser potencial d'energia enorme resta reduït a un treball d'escàs rendiment, sinó d'absoluta ineficàcia. Visió de les necessitats del moment, coratge per a empindre l'empresa salvadora, esperit de sacrifici, cordialitat absoluta, esforç de tots per a formar una minoria selecta per a llençar-la més tard a la conquesta de la massa, co és, segons el veritable esperit fejocista, el que voldiem inspirés a tots, quants deuen treballar-hi, una mirada afectuosa a les urgents necessitats espirituals dels joves de Tarragona.

Enquesta "AUDAX"

Tenim intenció de fer d'aquesta plana el portaveu del Fejocisme i de les joventuts d'Acció Catòlica a la nostra Diòcesi pel que hem cregut convenient fer una enquesta referent al nou format ja que agrairem ens volgueu contestar.

Enquesta

PREGUNTES

1. Quin títol podríem donar a la plana?
2. Cada quan hauria de sortir?
3. Quin format creieu més adient?

Dirigu les respostes a: Redacció d'"AUDAX", Rambla Sta. Joan, 46, baixos, TARRAGONA.

CLOFOLLES

L'ENSENYAMENT D'ACI I EL D'ALLA

Segons la Constitució i l'Estatut, Catalunya tindrà l'ensenyançament propi que la Generalitat, fent meravelles d'administració i esgotant tots els recursos productius imaginables, pugui organitzar i sostenir per donar instrucció als fills de catalans que contribueixen a les despeses generals de l'estat Espanyol.

En canvi allà al mig estan celebrant lluits concursos de

cartells per poder venir a demanar-nos cabals, amb caràcter oficial i amb certa elegància, per poder bastir la *Ciutat Universitària* de Madrid, s'enten.

I pensar que al qui contribueixi a tan bella obra, en justa compensació li asseguraran que potser treurà una caseta amb hortet!...

RAPIDA

Parlant sobre el "pausat" servei d'autobusos a Tarragona em dèia un amic:

—Sortint al mateix temps un autobús i jo de la Plaça dels

CONVERSES

A un quart d'una de la tarda, del dilluns passat quan em disposava a anar a donar compte de la sopa i carn d'olla quotidiana, em trobo al carrer Major cara a cara amb l'amic Pep Baxiller.

—Bon dia, Francesc.

—Ola Pep, com segueix la dona?

Millor gràcies a Déu; el metge diu que dintre pocs dies ja es podrà alçar. Res, un costipat fort, i fóra.

—Vaja, m'en alegro de la millora.

—Gràcies.

—Saps que ahir hem, vas donar un disgüst

—Qui, jo?

—Si.

—I això, que vaig fer-te?

—A mi res, però vaja Pep, et figurava d'altra manera.

—No t'entenc. A què et refereixes?

—A que ahir a la tarda, al passeig de Santa Clara, et vaig veure que estaves enraonant amb uns companys quan va passar un reverend sacerdot i un d'ells, el que anava amb un trajo clar, va dir: "Mira quin escarabat" i els altres i tu també vareu riure i celebrar el fastigós acudit. No és veritat això?

—Si...

—I doncs? No volíes ésser com una persona, tú?

—Oh... jo si... però... com que hi havieu els companys.... veuràs... a vegades hom ha de fer el que no té ganes...

—Pep, això no son homes, s'ha de vèncer aquest respecte humà que ens priva de sortir en defensa de persones i coses, a les que estem obligats a guardar el major respecte, quan hi ha algun malcarat que s'atreveix a insultar-les. Qui sap si un dia aquell antipàtic company teu que ahir va proferir aquells mots de desprecí, haurà d'anar a demanar un més de pà a la porta del reverend que va insultar amb vergonyosa gosadia!

—I tant! Tens raó.

—Dones, perquè no li deies?

—Home, veuràs. Primer, perquè em feia por que s'en emburlessin, i segon, perquè no hauria sapigut què dir-li.

—En quan al primer, més per has de tenir de Déu, i en quan al segon, ja ho saps per un altre dia.

—Si, i que ho faré sens cap respecte humà.

—Apa doncs, a veure si ets home amb tota l'extensió de la paraula.

—T'ho prometo!

—Be, que s'alivii la dona.

—Gràcies del "cuidado".

—Adéu!

—Adéu!

FRANCESC XERRAMECA

Artillers arribó primer jo a la Plaça de la Font.

A co que hi podríem aplicar aquell xiste:

—Ep! Vols pujar?

—No, que avui porto pressa!

L'UN I L'ALTRE.

ASTRONOMICA

"Veure les estrelles..."

Sempre havia estat la meva ilusió la de veure la lluna, i aquell vespre, aprofitant-me d'una explosió saguda al carrer de les Taxes mentre jo hem trobava suant el grip en el meu estròsferic llit, m'he enlairat fins a la terra dels "llunàtics", i per tal d'omplir la quartella i mitja a que se m'obliga, he fet un intent d'interviu amb la dona del Sol.

Després de presentar-me amb totes les etiquetes de costum, veient que a la Sra Lluna no li venia de nou la presència d'un home al seu país, he començat:

—Pik Kard? No l'he vist ni crec que mai hagi pujat. Aquí no hi entra ningú sense pagar els drets d'entrada, que els de sortida o aterrissatge forcés prou càrs que costen!...

—¿.....?

—S'ho creu perquè ho portava un diari? també un calendari deia que el dia 8 hi hauria eclipse i no n'hi va haver!...

—I això?

—Res, que no hem vaig avenir amb aquests ximples astrònoms! Tot just aquella nit tenien focs artificials i "merengues a la brasa"!

—Heus aici que jo no sé com es fan els calendaris—Això de les estacions, sí; la del Nord, la de França, la Central i la de Mercaderies. El que no sé es com s'ho fan els astrònoms per saber quan hi haurà eclipsi.

—I vosté creu que els astrònoms ho endevinen?

—Naturalment!

—No home, no! Ells es posen d'acord segons les seves conveniències, m'anuncien les "coeses" aprovades i si hem vé bé, allavors m'hi giro d'esquena.

—Ja m'ho sembla, ja!

—Ah! I a proposit de la seva visita. Què celebrem alguna festa a Espanya? Potser celebrem l'Any Sant? Per què m'he fixat que moltes nits llencen cohets petardors i fan focs artificials.

—Ca, no senyora! No són cohets són petardos.

—Bé — Es el mateix...

—Vull dir que són "bombes", explosius.

—Bombes? Aquí no més tenim notícia de l'arroc Bomba", del torero "Bombita"...

—Si, vaja, "estan a la Lluna,!"...

Jo no sé com s'ha pres la Sra. Lluna aquesta frasse. L'única que sé es que he anat devallant, devallant i quan m'he despertat m'he trobat sota el meu llit del carrer de les Taxes amb el cap plà de "nyenyos".

Havia estat tot per culpa de la febre del meu grip.

Acabava de donar una de les il·lusions més "pesades" del llibre d'Astronomia.

Estava molt satisfet d'haver vist en somnis la terra dels "llunàtics", doncs aquesta era la meva ilusió el que no m'alegrava tan era veure despert i en plé dia les estrelles!...

J O E L

Cercle d'Estudis

Després d'un llarg període de prova o aprenentatge el nostre cercle d'estudis ja funciona normalment, ja "rutilla com una seda", que diuen terra en dins.

Les darreres sessions han estat dedicades precisament a estudiar el que són i el per què han de servir els estudis fets en el cercle. Ara veureu, o millor dit llegireu, encaixar que pobrament expressat, com es desenrotllà la sessió del dia 31 de gener proppassat.

Després de haver-nos explicat el Consiliari del Grup, Revnd Mn. Perera l'Evangeli corresponent a la Dominica IV després de la Epifanía, co que fèu de manera escaient i entenedora el electe del cercle, Mn. Pere Ros, continuant l'exposició del tema abans esmentat ens explica la seva concepció de l'essència i determinació de la massa; i referint-se a la nostra massa ens digué que al seu entendre, la constitueix tot l'element jove del món i més concretament el de Catalunya o bé el de Tarragona.

Els fèu veure com la massa té una vitalitat múltiple i varia, en constant tensió nerviosa i disposada a sentir-se sacsejada per la impressió momentània delsuccés del color, de la nota d'actualitat etc. Remarcà què la massa està sobradament influïda per les emocions, les que no són vida pròpia, sinó externa, excitant als cerebrals a captenir-se de la necessitat de fer moure aquesta massa amb moviment pròpi i conscient.

I d'haver succeït tal com queda escrit en dóna té.

EL SECRETARI

Llegeix "FLAMA"; és el periòdic de la joventut.

REPORTATGE

Filatelia Cristiana

per RAFAEL ROS

No és pas cosa rara veure segells d'assumpte i inscripcions religiosos quasi tots, per no dir tots, estrictament cristians i catòlics, essent molts d'ells editats per governs protestants.

En son belles mostres els segells de Portugal de 1895 commemoratius del setè centenari del naixement de Sant Antoni els que, a més de l'assumpte religiós en el segell, en la part engomada hi porten impresa una oració. L'any 1931 ha estat editada una nova sèrie a Portugal commemorativa del setè centenari de la mort del Sant.

Els Estats Units l'any 1898 feren una emissió de segells commemoratius de l'Exposició d'Obama en un dels quals hi ha la figura d'un jesuïta, el P. Marquette, predicant als Pells-Rojes dins d'una barca a la vorera del Missipi.

En els segells de l'Illa de Malta dels anys 1899, 1913 i 1926, hi trobem exemplars, els de valor més elevat, que duen la figura de l'Apòstol S. Pau dirigint la seva paraula a uns nàufrecs, (Figura 1.) i també la figura del primer Bisbe de Malta Sant Publ, amb mitra i bácul i que porten la següent inscripció en llatí: "Sanctus Publius, primus episcopus Melitae, A. D. LVIII". Aquest Publ era un patrici de Malta qui rebé cordialment a S. Pau essent convertit per ell.

Bèlgica edità també uns segells els anys 1896, 1910, 1926 i 1928, uns amb les figures de Sant Miquel, i altres amb la de Sant Martí i altres amb la reproducció de les més belles Catedrals i Abadies d'aquella nació.

Cal remarcar l'ús de la creu en els segells de Grècia, en l'emissió de la sèrie commemorativa de la pau Greco-Turca veiem que l'únic motiu del segell és una creu amb una llegenda en grec que diu: "Amb aquesta senyal, vencereu".

Mèxic té també un segell de l'any 1910 (Fig. 2.) commemoratiu del centenari de l'Independència el motiu del qual es estrictament litúrgic, puig que representa el moment de la elevació d'una missa celebrada al cim del de la muntanya de les Creus i que es oïda per l'exèrcit lluitador, és admirable la precisió de detalls que hi ha en aquest segell.

Trobem l'imatge de la Verge SSma. en uns segells de 1920 del Principat de Liechtenstein commemoratius del 80 aniversari del Príncep Joan.

Al mateix anys trobem també l'imatge de la Verge en uns segells de Baviera que ademés porten la llegenda: "Patrona Bavariae".

Amb l'inscripció: "Patrona Hungariae" (Fig. 3.) trobem boñiges sèries de segells d'Hungría dels anys 1921 i 1926 amb l'imatge de Maria amb son Fill al braç. En la mateixa nació si troben altres sèries que porten les figures dels Sants Reis d'Hungría, Sant Etién i Sant Emeric, anys 1928 i 1930.

En els segells de beneficència d'Alemanya de l'any 1924 hi veiem una Princesa asseguda amb corona i aureola posant en pràctica una de les obres de misericòrdia al redós de la qual amb alemany hi va la següent inscripció: "Donar beure a qui té sed".

A França l'any 1929, va circular un segell amb la figura de l'invicta capitana Santa Joana d'Arc, el 1931 circula també un segell reproduint la Catedral de Reims i un altre amb la reproducció de la bella església de Mont Sant Miquel.

Entre els segells d'Itàlia n'hi trobem uns de l'any 1923 commemoratius del tercer centenari de la Congregació de la Propagació de la Fé on hi veiem la dolça figura de Jesús entre els seus deixebles als que diu aquestes paraules: "Aneu i prediqueu l'Evangeli a tots els pobles" (Fig. 4.). Als quatre angles dels que hi ha la testa del Pontífex Gregori XV i l'escut d'Itàlia hi ha també la testa i l'escut corresponent dels Fundadors de les ordres religioses següents: Carmelites, Jesuïtes, Dominicans i Franciscans.

A l'any 1926, féu Itàlia una nova emissió amb diferents passos de la vida del Pobre d'Assís, S. Francesc, remembrant el setè centenari de la seva mort. A l'any 1929 una nova i formosíssima sèrie commemorant el 14è centenari de la fundació, per Sant Bernat, del monestir de Montecassino. I de l'any 1931 trobem una nova sèrie en recordança del setè centenari de la mort de S. Antoni.

A Txecoslovàquia, també l'any 1929 circularen uns segells commemorant el milenari de S. Wenceslau.

A Irlanda hi trobem també una mostra de la filatelia cristiana en els segells que féu circular amb motiu del Congrés Eucarístic allí celebrat.

I deixant altres mostres que podria anar enumerant mirem la col·lecció d'Espanya on també trobem bells exemplars de filatelia cristiana.

A l'any 1928 circula una artística seria de 32 segells tots amb el mateix dibuix però cap amb colors iguals: Constitueixen el seu gravat les testes del Summe Pontífex actualment regnant, Pius XI i la de l'aleshores Rei d'Espanya Alfons XIII. L'any 1930 a honor de Cristòfor Colom, fou emesa una sèrie en els que hi veiem en uns, la creu sobressortint en el velatge de les embarcacions, en altres a Colom agenollat rebent la benedicció d'un religiós al moment de sortir de Palos, i en altres com Colom, victoriós i triomfant planta la creu al trepitjar terres d'Amèrica per volta primera, i en altres hi veiem la reproducció del Monestir de la Ràpita.

Mes, la nota significativa la tenim encara fresca, a les darreries de l'any 1931, en plena República laica, per Espanya d'una a l'altra banda hi veiem circular, durant un mes els segells commemoratius de Montserrat en els que hi veiem la Verge Bruna sense els vestits, tota la imatge en uns i la testa en detall en altres, el motiu dels uns es una rajola del temps de la fundació del Monestir i el d'altres representen l'Abat Aliva fundador del Monestir, fent els plànols per a bastir-lo i finalment es en uns el motiu una vista d'aquella santa muntanya i en altres una bella fondonada d'aquella dolça serra, sobre la que hi passa un avió, aquests últims serviren per al correu aeri.

Dintre la filatelia n'hi ha per tots els gustos. Hi ha qui solsament fa col·lecció de segells amb paisatges, d'altres amb edificis; uns amb bustos d'homes celebres, d'altres amb tipus d'anims; uns que solsamente cerquen segells amb marines, altres que sols collecionen segells de correu aeri; uns que cerquen motius profans i altres motius estrictament cristians. I a tots els hi va resultar unes interessants, abundoses, variades i riques col·leccions.

NOTICIARI FEJOCISTA

SECCIO PROPAGANDISTA

Per tal de que els demés grups de la nostra Diòcesi trobin en "AUDAX" el seu portaveu, inserir avui en altre lloc una enquesta que esperem que els nostres llegidors es dignaran contestar.

Està preparant-se una vetllada per al mes d'Abril en la que hi pendran part Avanguardistes i Fejocistes, estant reservats dos números per als companys de la F. J. C. a Barcelona.

Continuen celebrant-se actes de propaganda a tota la nostra Diòcesi. A la Bisbal, a Reus, a Falset i altres llocs hi han hagut diferents diades a les que hi han pres part alguns propagandistes barcelonins.

REUNIO DEL CONSELL FEDERAL A BARCELONA

La nostra Federació està en plè periode constituent, com tot un gran Estat modern. Fa poc convocava als esportistes per constituir la sub-federació d'atletisme, basket, excursionisme, etc. Per avui està convocada reunió del Consell Federal amb el següent ordre del dia:

1. — Acta de la sessió anterior.
2. — Canvi d'impressions.
3. — Repàs i aprovació en el seu cas, dels Reglaments de: a) Federació Diocessana; b) Sub-Federació Comarcal; c) Unions locals; d) Secretariat Diocessà; f) Agrupacions; g) Propagandistes.

Aquesta reunió tindrà lloc al domicili del Secretariat de Jovents.

En representació dels Grups d'aquesta arxidiòcesi assistirà al Consell el President del Grup local, En Josep Casanovas i Carré.

SECCIO ESPORTIVA

Continua el "Trofeig Antoni Brunet" classificant-se el nostre equip de basket en el mateix lloc d'abans.

Aquest matí a les deu, al camp de l'Escola del Treball s'enfrontarà el nostre "cinc" al de la Penya Els Cinc, arbitrant Roca.

FUT-BOL

Ha acabat el campionat de futbol infantil organitzat pel "Casal Catequític" havent quedat l'equip Avanguardista del "Casal" en primer lloc, amb iguals punts que la "Penya Estudiantil".

Dintre uns dies es celebrarà un partit de desempat entre abdos equips. Al acabar l'encontre serà lliurada la "copa" a l'equip vencedor.

Ja anunciamos el dia, hora i camp on es jugarà el partit.

SECCIO DRAMATICA

Dintre uns dies començarà l'assaig d'un drama que serà representat en la Vetllada que pensem celebrar durant el mes d'Abril.

CERCLE D'ESTUDIS

Continuen les reunions del nostre Cercle, estant encarregada la propera al company Rnd. Pere Rosés.

AVIS

Demanem la col·laboració a tots els grups de la nostra Diòcesi i els fem avinent que la correspondència ha de dirigir-se a:

"Redacció d'"AUDAX". Rambla. Sant Joan, 46, baixos, Tarragona.

FLAM.

cio acabada, fent que l'esperit cristià informi tota la seva vida, no sols a l'Església, al carrer, al despatx, a la fàbrica, tot arreu. Aquest esperit s'adquireix principalment en el Cercle d'Estudis, tasca ingrata a cops, però indubtablement profitosa. Amb paràgrafs eloquents encoratja el llançar-se decididament a la conquesta. Si un polític digué ans de la caiguda del règim: "He perdido la confianza en la confianza", nosaltres, després de recórrer totes les contrades catalanes, hem retrobat la confiança en la confiança, veient com respira arreu l'ànima catalana autèntica, de la qual són indestruïbles, malgrat vulguin oblidar-ho els novells legisladors de Catalunya, la Religió i la Pàtria. Fora doncs temors, comptem amb Crist, amb el Papa amb els Bisbes, i amb el coratge de la joventut, i l'entusiasme dels joves; llancem-nos, per tant, a la feina: que la F. J. C. de C. amb l'ajut de tots sigui l'àngel que guardi el poble de Catalunya i el condueixi pels camins de la glòria i de la immortalitat.

Una llarga ovació fou tributada al bell parlament del senyor Ruiz.

PARAULES FINALS

El president del Grup, senyor Lluís Campàs regracià als assistents, principalment els de Molà i Guiamets, grups recent format i en formació, respectivament, de la diòcesi de Tortosa, i el Sr. Arxiprest amb paraules d'encoratjament posà fi a l'acte.

CORRESPONSAL

L'Associació de Joves Cristians, en sessió reglamentària del dia 6 del mes propassat, realitzà l'elecció de quatre individus, tres dels quals substitueixen els tres càrrecs que segons reglamentació han cessat, i un que acaba d'assegurar-se: Josep Puxeu, Lluís Campàs, Xavier Vilalta, Josep Mallofré, Ignasi Llebaria, Ramon Rull, Jaume Domènech i Raimond Castelló.

Foran aprovats els comptes del 1932.

CERCLE D'ESTUDIS

Continuen amb èxit creixent i forçada assistència els cercles d'estudis d'aquesta entitat. Actualment hom tracta de la qüestió social, i les discussions sobre aquest tema desvetllen força interès, sobre tot en la part que afecta el millorament obrer.

VETLLADA

La secció d'aficionats de l'Associació de Joves Cristians el diumenge 22 del passat, posà en escena el drama en tres actes "El senyal revelador" i la joguina còmica "La innocència", i en les representacions es distingiren els joves Cots, Mallofré, Serra, Godí i Castelló.

La representació era un comiat i benefici al jove Tomàs Alaix, el qual dintre poc ha de marxar a l'Africa a fer el servei militar.

Esplugues de Francolí

SERVEI MILITAR

Es troba fent-lo a Tarragona el nostre amic i consoci Muntanyola.

CERCLE D'ESTUDIS

Segueixen les reunions del nostre Cercle, que són portades amb el màxim interès i nodrida assistència.

LL. S.

CORRESPONDENCIA

GRUP "ILUM", REUS. — Per manca d'espai no ens és possible publicar en el nostre full la conferència que ens heu trames; no obstant, donat l'interès de la mateixa us prometem inserir-la amb fulletons en altre lloc de "LA CRUZ".

LL. B. R. — BARCELONA. — Hem rebut els seus llibres. Agraidissims del seu donatiu.

EL CARTER.

Tota la correspondència dirigida a: "AUDAX", Rambla Sant Joan, 46, Baixos.

NOTAS LOCALES

GACETILLA

PUBLICACION DE LA SANTA BULA

Hoy, a las 9'30, tendrá lugar en Santa Catedral la publicación solemne de la Santa Bula.

La procesión saldrá de la capilla del Corpus Cristi, siendo recibida la Santa Bula en la puerta del claustro por la Residencia.

En el oficio predicará el M. I. doctor don José Vallés.

Se recomienda a los fieles que se provean de los Sumarios de la Bula por medio de sus respectivos Párrocos, a cuyo efecto los tendrán a disposición en sus domicilios y en la Sacristía de sus iglesias parroquiales.

También podrán adquirirlos en las oficinas de la Curia Eclesiástica, de 11 a 13, y en el domicilio del Delegado de la Comisaría de Cruzada, Escribanías Viejas, 8, 2º, 1ª.

CONCIERTO

Programa de las obras que ejecutará la música militar en el día de hoy en el paseo de Pi y Margall de las 11'30 a las 13:

"Torres", marcha, García.

"Sueños de oro", fox-trot, García.

"La boda de Luis Alonso", intermedio, Giménez.

"¡Que suerte!", tango, García.

"La Soberana", marcha, García.

CENTRO TRADICIONALISTA

Esta tarde, a las cinco, la sección dramática del Centro Tradicionalista pondrá en escena un escogido programa teatral, integrado por la "reprise" de los bonitos sainetes "Oncle y nebot", y "Entre gitanos", y el interesante estreno de "Curridos", obra en extremo regocijante.

JESUS MARIA

Ejercicios espirituales, para las señoritas ex-alumnas del Colegio de Jesús-Maria y cuantas señoritas y señoritas deseen aprovecharse, dirigidos por el Rdo. don Francisco Llorens, presbítero.

Comenzarán el día 14, martes, a las diez, para terminar el 19, domingo, con la Misa de comunión general, a las diez y media.

LA FIESTA NACIONAL DE AYER

Con motivo del aniversario de la República del 73, cerraron ayer los centros oficiales, si bien continuaron abiertos la mayoría de establecimientos particulares.

JUNTA GENERAL

Esta tarde celebrará Junta general ordinaria la Congregación de la Purísima Sangre de N. S. Jesucristo en una de las salas de Nazaret, a las cuatro de primera convocatoria y a las cinco, de segunda.

ENRABUENA

Con satisfacción leemos que ha sido premiada con un grupo escultórico y diploma de medalla de oro, una colección de máximas o pensamientos filosóficos, debidos a la pluma de nuestro querido amigo y antiguo compañero en la Prensa, don Manuel de Peñarrubia.

El concurso fué convocado por nuestro colega "Heraldo de Reus".

Repetimos nuestra más sincera felicitación.

LA SEÑORITA

Doña Rosalia Aguilar

ha fallecido a la edad de 26 años, habiendo recibido los Santos Sacramentos

(e. p. d.)

Sus afligidos: madre Magdalena, hermanos Raimunda y Josefa y demás familia, al participar a sus amigos y conocidos tan sensible pérdida, les ruegan la tengan presente en sus oraciones y se sirvan asistir al entierro, que tendrá lugar, hoy, a las tres y media de la tarde, desde la casa mortuoria, Apodaca, 3, a la parroquial iglesia de San Juan Bautista y de allí a su última morada, por cuyo favor les quedarán sumamente agradecidos.

Tarragona, 12 Febrero de 1933.

*Cuide usted
su estómago
porque es la base de
su salud*

*Yo padecí también
como usted, pero me
curó el*

DIGESTÓNICO

del Dr. Vicente

VENTA EN FARMACIAS

DE SOCIEDAD

Hállase enfermo de algún cuidado en Poblet nuestro distinguido amigo don Eduardo Toda, para cuya salud hacemos fervientes votos.

Mañana, en la parroquial de San Juan Bautista, a las diez y media se celebrarán los solemnes funerales en sufragio de doña Rosalía Morera Gay, de Vallvé, fallecida el pasado jueves.

TODO AMANTE

a la buena música debe poseer el FAMOSO Superheterodino R. 205 iiLa Voz de su Amo". EL SIMBOL DE LA SUPREMACIA. EU-ROPA entera con gran pureza de matices tonales. Pruébalo y se convencerá. Para demostraciones.

CASA ARBONA

C. de Rius, 19.

Pailebot español "Luisa", con harina para Palma.
Vapor holandés "Calypso", con carga de tránsito para Valencia.

Buques que quedan en puerto

Pailebot español "Porto Colom", descargando maquinaria.
Vapor español "Axpe Mendi", cargando.

Amarados

Vapor español "Andalucía".
Vapor español "Tordera".
Vapor español "Cabo Cullera".
Vapor español "Cabo Torres".
Vapor español "Cabo Peñas".
Vapor panameño "Catalunya".

Buques que tienen pedido atraque Ninguno.

PARTIDA METEOROLÓGICO DE MADRID

Piso segundo

por alquilar, en la calle Mayor, 35; cinco habitaciones, comedor, galería con lavadero y mucho sol.

Razón: Misma casa, tercero, segunda.

Difícilmente

se encontrará en el mundo entero un remedio más famoso

El escudo de la Orden del Carmen (garantía de su legitimidad), de relieve en el frasco e impreso en la etiqueta, es la máxima garantía de su efecto en mareos, indigestiones, ataques viscerales, desgarrores peritoneales, etc.

**AGUA DEL CARMEN
DE LOS
CARMELITAS DESCALZOS
DE TARRAGONA**

Lleva más de dos siglos de fama

Cuando venga a Barcelona

visita, que siempre será para V. provechosa. Podrá admirar nuestras exposiciones en los grandes escaparates, y beneficiarse en crecido interés, con las comidas que haga

no se le olvide de
hacernos una

Recuerde siempre nuestras Secciones

de Lanería - Sedería - Tejidos de algodón - Lencería - Pañolería - Relojería - Bisutería - Marroquinería - Perfumería - Guantes - Paraguas - Loza y cristal - Confecciones - Sastrería para Señora, caballero y niño - Camisería - Ropa blanca - Géneros de punto - Zapatería - Mantas - Alfombras - Colchonería - Ornamentos para el culto - Banderas - Estandartes - Bordados artísticos - Orfebrería - Imágenes - Juguetes, etc., etc.

Almacenes JORBA

Plaza y calle de Santa Ana - BARCELONA

(Junto a la plaza de Cataluña)

ALMACENES MARSOL

RETALES BLANCOS

procedentes de la rebaja que terminó ayer

Retales Colores de todas calidades y tamaños

Deportivas

LA JORNADA ESPORTIVA D'AVUI MATTI:

A les 5'45: Sortida de nostra ciutat dels excursionistes de l'Agrupació Excursionista iGnesta, vers Lourdes de Castellet, Pantan de Foix i Vilanova. Es retornarà a les 8'45 del vespre.

A les 9: Partit de basquetbol, corresponent al Trofeu Antoni Brunet, entre l'Escola de Comerç i Penya Tranquils, al camp de l'Escola del Treball.

A les 10: Partit de basquetbol, al mateix camp, entre la Penya Els Cinc i els Fejocistes. Correspon també a l'esmentat Trofeu.

A les 10: Altre matx del mateix torneig. Aquest es jugarà, però, a l'Estadi de l'Avinguda Catalunya, i tindrà com a concursants el Gimnàstic i l'Escola del Treball.

A les 11: Partit d'hockey, que serà l'últim desplaçament a Barcelonana del Gimnàstic local. Aquest s'enfrontarà al Barcelona H. C., i arrelengarà probablement aquest conjunt: Zahala, Gaspà, Navarro, Cardona, Xenius, Sabaté, Prunera, Obiol, Marca, Ruiz i Prunera.

TARDA:

A les 3'05: A l'Estadi de l'Avinguda Catalunya, gran partit de futbol, primer de la segona volta del Torneig de Classificació, entre el Granoillers S. C. i el Gimnàstic local.

Aquest presentarà mig equip variat. Són tan sols segurs els llocs d'Alvarez a la porta, Saura i Grau a la defensa, Martorell i Rovira a la línia mitja i Barberà i Torelló a l'atac.

Els altres són tots elements nous que se'n diu de força vàlua, i els noms dels quals hom no coneixerà fins a l'hora de començar el matx.

A veure si amb tant de renouament podem avui guanyar!

A les 3'05: A la vila d'Altafulla, encontre amistós entre el titular del dit poble i una penya de jugadors pertanyents al Tarragona F. C. local.

LA JORNADA ESPORTIVA D'AHIR

Hi hagué sols un acte esportiu. I fou aquest l'encontre de basquetbol en el que per 23 a 3, L'Admiració vencé fàcilment als Malavinguts.

Quan cinc no s'avenen, no queda altra solució!

CAVES

CASTELLBLANCH

Sant Sadurní de Noya

Ocasiones y Saldos en artículos de la mayoría de secciones

Conferencias telegráficas

EL DIA DEL PAPA

HOMENAJE A S. S. PIO XI

Barcelona, 11. — Mañana cumplen once años de la elevación de S. S. el Papa Pio XI al Sollo Pontificio. Para solemnizar este acontecimiento, por indicación del señor Obispo de la Diócesis de Barcelona, se celebrarán importantes actos religiosos, entre ellos comuniones generales, en todos los templos de este Obispado.

Tiene especial interés nuestro venerable prelado, en que se cursen en el día de mañana telegramas y comunicaciones al Vaticano, saludando a ISumo Pontifice y expresándole la adhesión de los católicos, tan precisa en estos momentos en que la Iglesia Católica española está pasando por grandes tribulaciones.

Antes, en tal día se efectuaba la colecta para el Dinero de San Pedro, pero ahora, ya no se hace así por haber renunciado el Papado a dicho dinero en beneficio de las iglesias pobres mediante las recaudaciones que se hacen cada domingo primero de mes y en virtud de las circunstancias políticas actuales.

Los telegramas de adhesión a la Santa Sede, pueden enviarse al Cardenal Secretario de Estado o bien al Nuncio Apostólico, y en ellos, los católicos han de expresar su acatamiento a la Autoridad Suprema de la Iglesia Católica, que hoy más que nunca precisa de la inquebrantable demostración de sumisión y afecto de todos los fieles.

En todos las iglesias se elevarán en el día de mañana, preces al Altísimo por el feliz pontifica-

do del Vicario de Jesucristo en la tierra y se dará a conocer a los devotos, en los sermones que se han de pronunciar al efecto, la doctrina católica acerca de la naturaleza y prerrogativas del Supremo Jerarca de la Iglesia Católica, Apostólica y Romana.

En Barcelona, a todos los actos religiosos asistirán las entidades católicas, y a juzgar por las noticias que tenemos, alcanzarán la máxima grandiosidad.

El que profesa amor a una idea, a una institución, a un sentimiento y viendo que el enemigo los combate, abandona a su Prensa, demuestra no poseer talento práctico, alma de apóstol

Ellos dicen: "La Iglesia va a morir y su nombre desaparecerá en seguida: no habrá más cristianos; ha pasado su época". Y mientras dicen eso, les veo morir todos los días, y la Iglesia sigue en pie, anunciando el poder de Dios a todas las generalidades que se suceden. — SAN AGUSTIN.

CINE METROPOL

DIUMENGE 12 de febrer de 1933

TARDA: A les 5

ELENA LUNDA i BARTOLOME PAGANO en el drama de gran presentació,

LOS ULTIMOS ZARES

El guapo del Rancho K

DRAMA PER BUDDY ROOSEVELT

Graciosa presentació de LA PANDILLA en

Se acabó la gresca

PREUS I NOTES DE COSTUM

BANCO DE VIZCAYA

Capital: Ptas. 100.000.000'
Reservas: " 50.000.000'

190 SUCURSALES
Y AGENCIAS

La sucursal en TARRAGONA
(Méndez Núñez, 12)

REALIZA TODA CLASE DE OPERACIONES BANCARIAS

CAJA DE AHORROS

Libretas de ahorro y especiales de imposición a plazo, abonando intereses a razón de:

3 1/2, 4 y 4 1/2 por ciento anual
según plazo y condiciones

SERVICIO DE HUCHAS PARA EL PEQUEÑO AHORRO